

for Giftefogeden. Folk kan saaledes i begge Tilfælde komme i den Situation, at de ganske vist har været hos Giftefogeden eller efter vort Forslag Sogneraadformanden med deres Attester, men dog bliver det ikke ham, men en Stedfortræder, der forestaar Indførelsen af de paagældende Navne i Ægteskabsbogen, fordi Giftefogeden den Dag af Sygdom eller andre Grunde er blevet forhindret. Det bliver i det ene Tilfælde nøjagtigt som i det andet, saa jeg kan ikke indse, der i den Henseende er nogen Grund til at gøre Indvendinger.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger. Det kunde, efter hvad der er sagt af mange af Talerne, være fristende at komme ind paa mere almindelige Betragtninger, men de hører jo ikke rigtig hjemme her. Maa jeg slutte med at sige, at det er en stor Misforstaaelse, naar man synes fra nogle Sider at gaa ud fra, at Spørgsmaalet om det almindelige borgerlige Ægteskab først og fremmest er et Spørgsmaal, som man skal tage Stilling til under Hensyn til, hvad der passer Befolkningen. Nej, man skal tage Stilling til det under Hensyn til, hvad der kristeligt og kirkeligt kan siges at være forsvarligt. Det er i Virkeligheden ikke et borgerligt Spørgsmaal i den Forstand, men et kristeligt og kirkeligt Spørgsmaal. Hvis man har den Opfattelse, og den har Forslagsstillerne her, at der aldrig kommer noget godt ud af, at Folk tvinges til at komme i Kirken, hvad enten det er af Vane, eller det som nu er paa Grund af en Lovbestemmelse, saa burde man være med til at ordne det saaledes, at de, der kommer i Kirken, kommer der, fordi de ønsker at faa Kirkens Velsignelse over deres Ægteskab, og ikke fordi de føler sig bundne af, at der maaske vil blive sagt, at det ikke er slet saa fint, naar man ikke har været i Kirken. Jeg gad vide, hvorledes man vil forsvare, at nogle Ægteskabstillysninger opslaas paa Kirken og andre et andet Sted i Kommunen, saa man allerede ved Tillysningen begynder at gøre Forskel og siger til Folk: I skal dog straks gøres opmærksom paa, at der er et Par, der vil have deres Ægteforening offentliggjort i Kirken, og der er et andet Par, der ikke vil, og de, der er opslaaede der henne paa Sprøjtehusets Port, er en Slags andenklasses Folk. Nej, lad os endelig gøre det ens, og saa sige til dem, der føler Trang til det: Kan I faa en Præst til at give eder Kirkens Velsignelse med til Begyndelsen af eders Ægteskab, saa kan I selvfølgelig gøre det. Og vort Ændringsforslag gaar først og fremmest ud paa at gøre det saa

let som muligt for alle dem, der ønsker det, at komme i Kirken, for at der ikke i den Ordning, der er en Betingelse for et borgerligt Samfund, skal kunne siges at ligge nogen som helst Hindring for dem, der ønsker at komme i Kirken.

Vanggaard: Jeg vil kun udtale mig om den administrative Side af dette Lovforslag, og navnlig vil jeg udtale mig imod denne nye Institution, Giftefogedinstitutionen. Jeg erindrer, at der i Invaliditetskommissionens Forslag foresloges, at en Mand i hvert Sogn skulde opkræve Invaliditetsbidraget, og jeg erindrer, hvilken Kritik Modstanderne af Invaliditetsforsikringen paa Vælgermøderne har fremsat overfor dette, at Kommissionen vilde oprette 2 000 nye Embeder Landet over. Nu mener jeg, at dette Hverv godt kunde have været overladt til en af de stedlige Embedsmænd, navnlig Sognefogeden, men jeg er ogsaa stærkt imod her at oprette ca. 2 000 Embeder som i Regeringsforslaget foreslaaet. Jeg synes, vi har Embedsmænd nok, og jeg tror endelig heller ikke, at Giftefogeden vil blive nogen egentlig populær Figur. I vort lattermilde Land vil han sikkert hurtigt blive en Skive for Vittighedspressen, og jeg tror, det vil blive vanskeligt at finde værdige Folk rundt omkring, der vil overtage denne Post. Jeg vil derfor anse det for rettest, at dette Hverv bliver overdraget til en af de bestaaende Embedsmænd eller til Repræsentanter for valgte Myndigheder, og derfor har det Forslag, som det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) og det ærede 7de Medlem for Svendborg Amt (J. Jacobsen) har stillet, i nogen Henseende min Sympati, fordi det forlader Giftefogeden. Men jeg anser det dog af forskellige Grunde for mindre heldigt, at Hvervet skal overlades Formanden for Kommunalbestyrelsen. Jeg mener, det bør overlades til Politiet, og Politiet paa Landet er Sognefogeden. Sognefogederne indstilles i vor Tid af Kommunalbestyrelserne, og det er gennemgaaende værdige Mænd, som vil være egnede til at udføre denne borgerlige Handling. Jeg tror i alt Fald, at de i Befolkningens Bevidsthed vil komme til at rangere over Giftefogeden.

Der har været talt saa meget om Sammenligning med Sønderjylland. Regeringen har ført den Betragtning i Marken, at det tvungne borgerlige Ægteskab findes dernede, og derfor burde man ogsaa indføre det her. Jeg mener nu, ligesom der er sagt af mange Talere, at den Slags Sammen-